

de Duitsers al binnenstormden. Ze zochten en schoten met pistolen overal door de tapijten heen in de vloer. Ook onder de keukentafel, waar ik mijn vader net had zien wegkruipen. Als kind dacht ik: "Nu raken ze hem!" Ik wist niets van het gangenstelsel. Alles ging goed.

Het einde van 1944 naderde. Het was een donkere tijd. Mijn vader en moeder lieten foto's van ons gezin maken. Om een beetje te ontspannen heeft de straat toch een prachtig Sinterklaasfeest georganiseerd. Iedereen maakte iets voor de kinderen en van alle beetjes eten, meel, suiker en boter werd een echte taart gebakken. Sinterklaas kwam op het feest en Zwarte Piet! Ik geloofde er nog heilig in. Jaren geleden heeft tante Wien, de onderwijzeres, mij gevraagd of ik wel wist wie die Sinterklaas was geweest. Tot mijn stomme verbazing had ik niet gezien, dat zij die lieve Sinterklaas met die lichtgrijze ogen was geweest. 29 December 1944 werd ik 7 jaar.

Spelen in de sneeuw?

(winter 1945)

De honger nam toe, de winter ook. 17 januari 1945 gingen veel kinderen uit onze omgeving in schepen over het IJsselmeer naar Friesland om de honger te ontvluchten. Dit gold niet voor ons natuurlijk. Buiten lag nog steeds sneeuw. Toen gebeurde er iets naars. Er kwam een man aanrennen als aan-geschoten wild. Hij bloedde! Ik zie hem nog zig-zaggend door de Thierensweg gaan, van het éne huis naar het andere. Niemand durfde hem te helpen. Mijn vader zag het ook. Hij riep direct: "Anne, doe de deur open, kinderen ga in de sneeuw spelen en wis alle bloedsporen van die man uit." In een oogwenk was de man binnen en ook weer met vader er uit aan de achterkant en ze zijn met z'n tweeën via de bekende vluchtroute ontkomen. Wij kregen snel onze wintermantels etc. aan en gingen zogenaamd met de slee spelen. Ik weet nog, dat ik niet met mijn handen de bloedvlekken uitwiste, maar met mijn voeten. Toen de buurtbewoners dat zagen, kwamen ze allemaal de deur uit en gingen meehelpen. Er was tenslotte geen bloedvlek meer te zien, iedereen had er in rondgelopen. Wanneer dat precies is geweest, weet ik niet meer.

In de vroege ochtend van 5 februari 1945 hoorden we schoten op de hoek van de Thierensweg en Bredius Straatweg (de hoofdroute Amersfoort-Amsterdam). De bezetter had wraakgenomen en vijf onschuldige burgers neergeknald. Of dat er iets mee te maken had? Wat konden we nog doen tegen deze wreedheden van de bezetter? Men